A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2013. május 8.*

„Uniós polgárság — EUMSZ 20. cikk — Azon uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjainak a tartózkodási joga, aki nem gyakorolta a szabad mozgáshoz való jogát — Alapvető jogok”

A C-87/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour administrative (Luxemburg) a Bírósághoz 2012. február 20-án érkezett, 2012. február 16-i határozatával terjesztett elő az előtte

Kreshnik Ymeraga,

Kasim Ymeraga,

Afijete Ymeraga-Tafarshiku,

Kushtrim Ymeraga,

Labinot Ymeraga

és

a **Ministre du Travail, de l’Emploi et de l’Immigration**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök (előadó), G. Arestis, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev és J. L. da Cruz Vilaça bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: V. Tourrès tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. január 23-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– K. Ymeraga és társai képviseletében O. Lang ügyvéd,

* Az eljárás nyelve: francia.

– a luxemburgi kormány képviseletében C. Schiltz, P. Frantzen és L. Maniewski, meghatalmazotti minőségben,

– a belga kormány képviseletében T. Materne és C. Pochet, meghatalmazotti minőségben,

– a cseh kormány képviseletében M. Smolek és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben,

– a dán kormány képviseletében C. Vang, meghatalmazotti minőségben,

– a német kormány képviseletében T. Henze és N. Graf Vitzthum, meghatalmazotti minőségben,

– a lengyel kormány képviseletében M. Szpunar és B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében D. Maidani és C. Tufvesson, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 20. cikk értelmezésére irányul.

2 E kérelmet a Kreshnik Ymeraga, valamint Kasim Ymeraga és Afijete Ymeraga-Tafarshiku (a továbbiakban: Ymeraga házastársak), Kreshnik Ymeraga szülei, valamint Kushtrim Ymeraga és Labinot Ymeraga, Kreshnik Ymeraga testvérei és a ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration (munka-, foglalkoztatás- és bevándorlásügyi miniszter; a továbbiakban: miniszter) között ez utóbbi azon határozatának a tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő, amelyben a Ymeraga házastársak, valamint Kushtrim és Labinot Ymeraga számára megtagadta a tartózkodási jogot Luxemburgban, és elrendelte, hogy hagyják el Luxembourg területét.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2003/86/EK irányelv

3 A családegyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelv (HL L 251., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 224. o.) 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv célja a családegyesítési jognak a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó, harmadik országok állampolgárai által történő gyakorlása feltételeinek meghatározása."

4 Az említett irányelv 3. cikkének (3) bekezdése szerint:

„Ezt az irányelvet nem kell az Unió polgárának családtagjaira alkalmazni."

A 2004/38/EK irányelv

5 Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158. 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.; helyesbítés: HL L 274., 47. o.) „Fogalommeghatározások” című 2. cikke kimondja:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

1) »uniós polgár«: egy tagállam állampolgárságával rendelkező bármely személy;

2) »családtag«:

[…]

d) az uniós polgár, házastársa, vagy a b) pontban meghatározott élettársa eltartott egyenesági felmenői;

3) »fogadó tagállam«: az a tagállam, ahova az uniós polgár költözik azért, hogy a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát gyakorolja.”

6 A 2004/38 irányelv „Kedvezményezettek” elnevezésű 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ezt az irányelvet kell alkalmazni mindazokra az uniós polgárokra, akik olyan tagállamba költöznek, vagy olyan tagállamban tartózkodnak, amelynek nem állampolgárai, valamint az őket kísérő vagy hozzájuk csatlakozó, a 2. cikk 2. pontjában meghatározott családtagjaikra.

(2) Az érintett személyek saját jogon való szabad mozgásának és tartózkodásának sérelme nélkül, a fogadó tagállamnak a nemzeti jogszabályaival összhangban meg kell könnyítenie az alábbi személyek beutazását és tartózkodását:

a) a 2. cikk 2. pontjának hatálya alá nem tartozó más családtagok, állampolgárságukra tekintet nélkül, akik abban az országban, amelyből érkeznek, az elsődleges tartózkodási joggal rendelkező uniós polgár eltartottjai, vagy vele egy háztartásban élnek, vagy akik súlyos egészségügyi okokból kifejezetten az uniós polgár személyes gondoskodását igénylik;

[…]

A fogadó tagállam kötelezettséget vállal e személyek személyes körülményeinek alapos vizsgálatára, és megindokolja e személyek beutazásának vagy tartózkodásának megtagadását.”

A luxemburgi jog

7 A személyek szabad mozgásáról és a bevándorlásról szóló, 2008. augusztus 29-i törvény (Mém. A 2008., 2024. o.; a továbbiakban: a szabad mozgásáról szóló törvény) célja a 2003/86 és 2004/38 irányelv luxemburgi jogrendbe történő átültetése.

8 E törvény 6. cikke értelmében:

„(1) Az uniós polgárt megilleti a tartózkodás joga Luxemburg területén három hónapot meghaladó időtartamra, ha megfelel a következő feltételek valamelyikének:

1. munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként kereső tevékenységet folytat;

2. elegendő forrással rendelkezik önmaga és a 12. cikkben említett családtagjai számára ahhoz, hogy ne jelentsen terhet a fogadó tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére, valamint rendelkezzenek egészségbiztosítással;

3. tanulmányok folytatásának fő céljából, ideértve a szakképzést is, beiratkozott a Luxemburgi Nagyhercegség által a hatályban lévő törvényi vagy rendeleti rendelkezések alapján akkreditált magán- vagy közoktatási intézménybe, miközben biztosítja azt, hogy elegendő forrással rendelkezik önmaga és családtagjai számára ahhoz, hogy ne jelentsenek terhet a szociális segítségnyújtási rendszerre, és hogy rendelkezik egészségbiztosítással.

(2) A Nagyhercegség rendeletben meghatározza a fenti (1) pont 2. és 3. alpontjában megkövetelt forrásokat és az ezekre vonatkozó bizonyítékok benyújtásának módját.

[...]”

9 Az említett törvény 12. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Családtagnak minősül:

[…]

d) az uniós polgár, házastársa, vagy a b) pontban meghatározott élettársa eltartott egyenesági felmenői.

(2) A miniszter bármely más, az (1) pontban meghatározott fogalom alá nem tartozó családtag számára állampolgárságtól függetlenül engedélyezheti a területen való tartózkodást, amennyiben megfelel a következő feltételek valamelyikének:

1. abban az országban, amelyből érkezik, az elsődleges tartózkodási joggal rendelkező uniós polgár eltartottja, vagy vele egy háztartásban él;

2. az érintett családtag súlyos egészségügyi okokból kifejezetten az uniós polgár személyes gondoskodását igényli.

A fenti alpontban említett családtagok belépésére és tartózkodására vonatkozó kérelem e személyek személyes körülményei alapos vizsgálatának tárgyát képezi.

[...]”

10 Ugyanezen törvény 103. cikke értelmében:

„A tartózkodás megtagadására, a tartózkodási engedély visszavonására vagy annak megújításának megtagadására vonatkozó határozatának vagy harmadik ország állampolgárával szembeni kiutasítási határozatának a meghozatalát megelőzően a miniszter figyelembe veszi különösen az érintett személy luxemburgi területen való tartózkodásának időtartamát, az érintett személy életkorát, egészségi

állapotát, családi és gazdasági helyzetét, az országban való társadalmi és kulturális integrációját, valamint a származási országával fennálló kapcsolatainak mértékét, feltéve hogy jelenléte nem jelent veszélyt a közrendre vagy a közbiztonságra nézve.

Súlyos közbiztonsági okokra alapított határozat kivételével nem hozható kiutasítási határozat törvényes képviselő nélküli kiskorúakkal szemben, kivéve, ha a kiutasítás a gyermek érdekében történik."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

11 Az alapügy felperesei valamennyien koszovói állampolgárok. Kreshnik Ymeraga 15 éves korában, 1999-ben érkezett Luxemburgba, hogy a luxemburgi állampolgárságú nagybátyjánál lakjon, aki a törvényes gyámja lett. Bár Kreshnik Ymeraga menedékjog iránti kérelmét a luxemburgi hatóságok elutasították, helyzete 2001-ben rendeződött, ezt követően pedig tanulmányokat kezdett, és munkát vállalt.

12 2006 és 2008 között egymást követően érkezett Luxemburgba az Ymeraga házaspár és Kreshnik Ymeraga két testvére. Érkezésükkor mindannyian nagykorúak voltak, Labinot Ymeraga kivételével, akinek a nagykorúság eléréséhez három hét hiányzott. Érkezésük napján a menedékjogról és a védelem egyéb formáiról szóló törvény alapján valamennyien nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be.

13 Mivel a nemzetközi védelem iránti kérelmüket a luxemburgi hatóságok elutasították, az Ymeraga házaspár és Kreshnik Ymeraga két testvére 2008. május 8-án Kreshnik Ymeragával való családegyesítés címén tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be. E kérelmet 2008. augusztus 9-én hallgatólagosan elutasították, amely elutasítást a tribunal administratif (közigazgatási bíróság) 2010. március 9-i ítéletével helyben hagyott, azonban ez ellen nem fellebbeztek.

14 Időközben 2009. március 16-án Kreshnik Ymeraga luxemburgi állampolgárságot szerzett. Ugyanezen év augusztus 14-én az Ymeraga házaspár az uniós polgár családtagjait megillető tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelmet nyújtott be a miniszternél.

15 2010. május 17-én az Ymeraga házaspár a miniszternél megismételte 2009. augusztus 14-i kérelmét, és tartózkodási vízumot vagy másodlagosan tartózkodási engedélyt kérelmezett Kreshnik Ymeraga két testvére számára.

16 2010. július 12-i három határozatával a miniszter elutasította az említett kérelmeket. Az e határozatokkal szemben benyújtott keresetet a tribunal administratif 2011. július 6-i ítéletével szintén elutasította.

17 Az említett ítélet szerint, bár Kreshnik Ymeraga anyagilag hozzájárult a Koszovóban maradt családjának a költségeihez, nem tekinthető úgy, hogy a szüleit a szabad mozgásról szóló törvény értelmében véve „eltartotta". Ami a két testvérét illeti, mivel Kreshnik Ymeraga 1999-ben elhagyta Koszovót, nem lehet azt sem elfogadni, hogy azok e törvény értelmében „vele egy háztartásban éltek", a 2006. március 19-étől 2007. február 20-áig tartó időszakra bizonyított anyagi támogatás ellenére.

18 A tribunal administratif mint megalapozatlant szintén elutasította az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt egyezmény 8. cikkének állítólagos megsértését, azzal az indokkal, hogy Kreshnik Ymeraga szülei és testvérei tartózkodásának megtagadása nem akadályozhatta meg azt, hogy Kreshnik Ymeragával folytassák a Luxembourgba érkezésük előtti, azt követően kialakult családi életüket, hogy Kreshnik Ymeraga elhagyta Koszovót.

19 Az alapügy felperesei a kérdést előterjesztő bíróság előtt fellebbeztek a tribunal administratif ítélete ellen. A miniszter kiutasítási határozatait felfüggesztették az alapügyben hozandó határozat kihirdetéséig, a Labinot Ymeragát érintő határozat kivételével, amelyet a felfüggesztést megelőzően végrehajtottak.

20 A Cour administrative (közigazgatási fellebbviteli bíróság) megjegyzi, hogy bár a szabad mozgásról szóló törvény a 2003/86 és a 2004/38 irányelv átültetését célozza, nem tűnik úgy, hogy ezen irányelvek Kreshnik Ymeragára alkalmazandók lennének.

21 Így a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az a kérdés merül fel, hogy az EUMSZ 20. cikk és esetleg az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) bizonyos rendelkezései lehetővé teszik-e, hogy Kreshnik Ymeraga családtagjai számára biztosítsák a családegyesítésre vonatkozó jogot Luxemburgban.

22 Ilyen körülmények között a Cour administrative úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Az EUMSZ 20. cikkben foglalt uniós polgárság és az ahhoz kapcsolódó, az állampolgársága szerinti országban való tartózkodási jog a [Chartában], többek között és adott esetben [annak] 20., 21., 24., 33. és 34. cikkében előírt jogokkal, garanciákkal és kötelezettségekkel együttesen milyen mértékben biztosít jogot az uniós polgár számára az olyan családegyesítésre, amelynek keretében abban a tartózkodási országában, amelynek állampolgára, saját maga körül kívánja egyesíteni apját, anyját és két testvérét, akik valamennyien harmadik ország állampolgárai, amennyiben a családegyesítő nem él a szabad mozgás jogával, és nem tartózkodik az állampolgársága szerinti tagállamtól eltérő tagállamban?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

23 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az EUMSZ 20. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy valamely tagállam megtagadja egy harmadik ország állampolgárai számára a területén való tartózkodást, annak ellenére, hogy ezen állampolgárok az e tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós állampolgár családtagjukkal kívánnak együttélni, aki rendelkezik e tagállam állampolgárságával, és aki uniós állampolgárként sosem gyakorolta a szabad mozgáshoz való jogát.

A 2003/86 és a 2004/38 irányelvről

24 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy az alapügy felpereseire nem alkalmazandók a 2003/86 és a 2004/38 irányelv rendelkezései.

25 Elsőként, a 2003/86 irányelvvel kapcsolatban megállapítandó, hogy annak 1. cikke értemében az irányelv célja a családegyesítési jognak a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó harmadik országok állampolgárai által történő gyakorlása feltételeinek meghatározása.

26 Ugyanakkor ezen irányelv 3. cikkének (3) bekezdése alapján az irányelv nem alkalmazandó az uniós polgár családtagjaira.

27 Mivel az alapügy keretében uniós polgár tartózkodik valamely tagállamban, és a harmadik országban állampolgársággal rendelkező családtagjai tervezik azt, hogy ezen unós polgárral való családegyesítés keretében e tagállamban tartózkodjanak, meg kell állapítani, hogy a 2003/86 irányelv nem alkalmazandó az alapügy felpereseire az alapügy tárgyát képező kérelmeket illetően.

28 Másodszor, a 2004/38 irányelvet illetően a Bíróságnak már volt alkalma megállapítani, hogy az irányelv célja, hogy megkönnyítse a tagállamok területén való szabad mozgás és tartózkodás alapvető és egyéni jogának a gyakorlását, amelyet közvetlenül az EUSZ ruház az uniós polgárokra, és az irányelv célja különösen az említett jog megerősítése (lásd a C-256/11. sz., Dereci és társai ügyben 2011. november 15-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-11315. o.] 50. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Az említett irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében ezt az irányelvet kell alkalmazni mindazokra az uniós polgárokra, akik olyan tagállamba költöznek, vagy olyan tagállamban tartózkodnak, amelynek nem állampolgárai, valamint az őket kísérő vagy hozzájuk csatlakozó, az ugyanezen irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott családtagjaikra.

30 A Bíróságnak már volt alkalma megállapítani, hogy valamely uniós polgár, aki soha nem élt a szabad mozgáshoz való jogával, és mindig az állampolgársága szerinti tagállamban tartózkodott, nem tartozik a „kedvezményezett" e rendelkezés értelmében vett fogalmába, így a 2004/38 irányelv nem alkalmazandó rá (a C-434/09. sz. McCarthy-ügyben 2011. május 5-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-3375. o.] 31. és 39. pontja, valamint a fent hivatkozott Dereci és társai ügyben hozott ítélet 54. pontja).

31 Az is megállapítást nyert, hogy amennyiben az uniós polgár nem tartozik a „kedvezményezett" 2004/38 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett fogalmába, családtagja sem tartozik e fogalomba, tekintettel arra, hogy az ezen irányelv által a kedvezményezettje családtagjaira ruházott jogok nem az említett családtagok saját jogai, hanem olyan származtatott jogok, amelyeket a kedvezményezett családtagjaiként szereznek (lásd a fent hivatkozott McCarthy-ügyben hozott ítélet 42. pontját, valamint a fent hivatkozott Dereci és társai ügyben hozott ítélet 55. pontját).

32 Márpedig az alapügyben, mivel az érintett uniós polgár sosem gyakorolta a szabad mozgáshoz való jogát, és uniós polgárként mindig annak a tagállamnak a területén tartózkodott, amelynek az állampolgára, meg kell állapítani, hogy nem tartozik a „kedvezményezett" 2004/38 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett fogalmába, így ez utóbbi sem rá, sem családtagjaira nem alkalmazható.

33 Ebből következik, hogy a 2003/86 és 2004/38 irányelv nem alkalmazható harmadik országok olyan állampolgáraira, akik azért kérnek tartózkodási jogot, hogy csatlakozzanak uniós polgár családtagjukhoz, aki a szabad mozgás jogát uniós polgárként sosem gyakorolta, és mindig annak a tagállamnak a területén tartózkodott, amelynek állampolgára (lásd ebben az értelemben ítélet a fent hivatkozott Dereci és társai ügyben hozott ítélet 58. pontját).

Az EUMSZ 20. cikkről

34 Az EUMSZ 20. cikkel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Szerződés uniós polgárságra vonatkozó rendelkezései nem biztosítanak önálló jogot harmadik ország állampolgárai számára (a C-40/11. sz. Iida-ügyben 2012. november 8-án hozott ítélet 66. pontja).

35 Ugyanis a Szerződés uniós polgárságra vonatkozó rendelkezései által harmadik ország állampolgáraira ruházott lehetséges jogok nem az említett állampolgárok saját jogai, hanem az uniós polgár szabad mozgáshoz való jogának gyakorlásából származtatott jogok. Az említett származékos jogok célja és igazolása azon a megállapításon alapul, hogy e jogok el nem ismerése sértheti az uniós polgár szabad mozgását azáltal, hogy visszatartja őt a fogadó tagállamba való beutazáshoz és az ott-tartózkodáshoz fűződő jogainak a gyakorlásától (a fent hivatkozott Iida-ügyben hozott ítélet 67. és 68. pontja).

36 E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy vannak egészen különleges tényállások, amelyekben – noha a harmadik ország állampolgárainak tartózkodási jogára vonatkozó másodlagos jog nem alkalmazható, és az érintett uniós polgár nem él a szabad mozgáshoz való jogával – kivételes jelleggel nem tagadható meg a tartózkodási jog harmadik ország olyan állampolgárától, aki az említett uniós polgár családtagja, mivel ellenkező esetben az utóbbi állampolgárt megillető uniós polgárság

elveszítené hatékony érvényesülését, ha az ilyen elutasítás következményeként kénytelen lenne elhagyni az Unió egészének területét, és ezzel megfosztanák őt az e jogállás révén biztosított jogok lényegének tényleges élvezetétől (lásd a fent hivatkozott Dereci és társai ügyben hozott ítélet 64., 66. és 67. pontját, valamint a fent hivatkozott Iida-ügyben hozott ítélet 71. pontját).

37 A fent említett tényállások közös eleme, hogy bár olyan rendelkezések szabályozzák ezeket, amelyek *a priori* a tagállamok hatáskörébe tartoznak, nevezetesen harmadik ország állampolgárainak beutazási és tartózkodási jogára vonatkozó, a másodlagos jog rendelkezéseinek a hatálya alá nem tartozó rendelkezések, amelyek bizonyos feltételek mellett előírják az ilyen jog megadását, mégis szoros összefüggésben állnak az uniós polgár szabad mozgáshoz való jogával, amellyel ellentétben áll, ha abban a tagállamban, ahol az uniós polgár tartózkodik, a harmadik országok állampolgáraitól megtagadják a beutazás és a tartózkodás jogát, mert különben sérülne e szabadsághoz való jog (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Iida-ügyben hozott ítélet 72. pontját).

38 A Bíróság azt is kimondta, hogy pusztán az a tény, hogy gazdasági okokból vagy a családi egységnek az Unió területén történő fenntartása érdekében valamely tagállam állampolgára számára kívánatosnak tűnhet, ha családtagjai, akik nem rendelkeznek egyetlen tagállam állampolgárságával sem, vele együtt az Unió területén tartózkodhatnának, önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy az uniós polgár kénytelen volna elhagyni az Unió területét e tartózkodási jog megadásának megtagadása esetén (a fent hivatkozott Dereci és társai ügyben hozott ítélet 68. pontja).

39 Az alapügyben az egyetlen elem, amely a kérdést előterjesztő bíróság szerint igazolná a tartózkodási jognak az érintett polgár családtagjai számára történő megadását, Kreshnik Ymeraga azon szándéka, hogy az említett családtagjaival abban a tagállamba éljen együtt, amelynek állampolgára, ami nem elegendő annak megállapításához, hogy az ilyen tartózkodási jog megtagadása azzal járhat, hogy Kreshnik Ymeragát megfossza az uniós polgári jogállás révén biztosított jogok lényegének tényleges élvezetétől.

40 A kérdést előterjesztő bíróság által említett alapvető jogokkal kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a tagállamok – a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében – kizárólag annyiban címzettjei a Charta rendelkezéseinek, amennyiben az Unió jogát hajtják végre. Ugyanezen cikk (2) bekezdése szerint a Charta az uniós jog alkalmazási körét nem terjeszti ki az Unió hatáskörein túl, továbbá nem hoz létre új hatásköröket vagy feladatokat az Unió számára, és nem módosítja a Szerződésekben meghatározott hatásköröket és feladatokat. Így a Bíróságnak a Charta fényében kell értelmeznie az uniós jogot a számára biztosított hatáskörökön belül (lásd a fent hivatkozott Dereci és társai ügyben hozott ítélet 71. pontját, valamint a fent hivatkozott Iida-ügyben hozott ítélet 78. pontját).

41 Végül annak eldöntéséhez, hogy az Unió jogának a Charta 51. cikke értelmében vett végrehajtása körébe tartozik-e az, hogy a luxemburgi hatóságok megtagadták a tartózkodási jog Kreshnik Ymeraga családtagjainak, mint uniós polgár családtagjainak történő magadását, egyebek között azt kell megvizsgálni, hogy a szóban forgó nemzeti szabályozás uniós jogi rendelkezés végrehajtására irányul-e, hogy milyen jellegű ez a szabályozás, és hogy az uniós jogi célokon kívül más célra is irányul-e még akkor is, ha közvetetten befolyásolhatja az uniós jogot, valamint hogy létezik-e olyan uniós jogi különös szabályozás, amely az adott területen hatályos, vagy érintheti azt (lásd a C-309/96. sz. Annibaldi-ügyben 1997. december 18-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-7493. o.] 21–23. pontját, valamint a fent hivatkozott Iida-ügyben hozott ítélet 79. pontját).

42 Igaz ugyan, hogy a szabad mozgásról szóló törvény célja az uniós jog végrehajtása, mindazonáltal az alapügy felpereseinek helyzetét nem szabályozza az uniós jog, mivel Kreshnik Ymeraga nem tekinthető sem a 2004/38 irányelv kedvezményezettjének, sem pedig – az alapügy tárgyát képező kérelmekkel kapcsolatban – a 2003/86 irányelv kedvezményezettjének, és a tartózkodási jog Kreshnik Ymeraga családtagjai számára történő megadása megtagadásának nem lehet az a hatása, hogy megfosztja az előbbit az uniós polgári jogállás révén biztosított jogok lényegének tényleges élvezetétől.

43 Ilyen körülmények között az, hogy a luxemburgi hatóságok megtagadták a tartózkodási jog Kreshnik Ymeraga családtagjai, mint uniós polgár családtagjai számára történő megadását, nem tartozik az uniós jognak a Charta 51. cikke értelmében vett végrehajtása alá, és így e megtagadásnak az alapvető jogokkal való összeegyeztethetősége nem vizsgálható az ezen utóbbi által lefektetett jogok fényében.

44 Az ilyen megállapítás nem dönti el előre azt a kérdést, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény – amelynek valamennyi tagállam részes fele – rendelkezéseinek fényében történő vizsgálat alapján a tartózkodási jog megtagadható-e az alapügy keretében érintett, harmadik ország állampolgárai számára.

45 A fentiek fényében az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 20. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy valamely tagállam megtagadja egy harmadik ország állampolgára számára a területén való tartózkodást, annak ellenére, hogy ezen állampolgár olyan családtagjával kíván együttélni, aki e tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós állampolgár, aki rendelkezik e tagállam állampolgárságával, és aki uniós állampolgárként sosem gyakorolta a szabad mozgáshoz való jogát, amennyiben ez a megtagadás nem fosztja meg az érintett uniós polgárt az uniós polgári jogállással összefüggő jogok lényegének tényleges élvezetétől.

A költségekről

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 20. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy valamely tagállam megtagadja egy harmadik ország állampolgára számára a területén való tartózkodást, annak ellenére, hogy ezen állampolgár olyan családtagjával kíván együtt élni, aki e tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós állampolgár, aki rendelkezik e tagállam állampolgárságával, és aki uniós állampolgárként sosem gyakorolta a szabad mozgáshoz való jogát, amennyiben ez a megtagadás nem fosztja meg az érintett uniós polgárt az uniós polgári jogállással összefüggő jogok lényegének tényleges élvezetétől.

Aláírások